

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

II. Cor Hominis Mundus, Caro, Diabolus adoriuntur: Jesu sibi vindicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

Cor Hominis Mundus, Caro, Diabolus, adoriuntur; JESUS sibi vindicat.

Expositio.

1. **M**undus sericis, aureisque vinculis; diabolus tetro, hamatoque ferro, Caro propudiosis Inferorum ignibus, vi, dolo, Marte quâ aperto, quâ operto cor humanum illaqueare, & perdere obnixè student; nisi repente velut è machina suecurrens bone JESU, actum est, perit.

2. Patent, qua venditat mundus: sed qua ex aureo calice venena propinat, latent: labra poculi melle illinuntur, qua intus sunt fella, nocent, necant, foelix ille, cui divino munere concessum his se eripere retibus, his plagis.

3. Et ecce, quàm impensè bonus JESUS amat, amplectitur, attrahit cor istud ad se, cordique suo apprim. it! hoc age, ô bone JESU, cor meum Cælo tuo loca, tuis, inquam, delitiis, atque amoribus imple, exple.

Preambulum ad Meditationem.

Huc opem, ô Domine Sabaoth, huc adfer supplicias. Sanctuarium tuum hostes invadunt, ut contaminent: requirunt sacros ignes, ut restinguant; altare holocaustorum impetunt, ut disjiciant; thus alienum inferunt, (a) ut numini sacrilegè incendiant. Submitte de cælo auxiliares copias, confœderatam Angelorum aciem, spiritus illos armorum tuorum ministros: alioquin everti funditus omnia, ac interire certum est: omni ex parte surriguntur machinæ, ubique retia, & insidiæ collocantur. Pave, & cave, quisquis sapias. Hinc Mundus perduellis ille, & perfidus circumforaneus merces venum exponit, cum primum prospectantur, ad oculum speciosas, pretiosas-

Λ 4

que:

(a) Levit. 10.

Cor

que : at ubi inspectaveris , revera fallaces , atque
 e mentitas : crumenæ, quas hic Mercator ostentat, cre-
 de mihi, vento magis, quam ære turgent ; coronæ ni-
 tentes auro (è vitro dicere volebam) inter raras, cas-
 que spurias gemmas sentibus, & spinis horrent ; tor-
 ques aureæ , gemmeæve quid interest ? ferrearum
 compedum instar, non honorant : sed onerant, arcte-
 que vincunt, quid vestes ?

Bombycum excrementa , apud nos quia rara, ideò
 chara. ipsis enim Serum populis pridem eviluerunt, ne-
 que satis nobis placitura nisi intertexto auro, ac inter-
 lucentibus gemmis squallerent : at quid opus ? nimi-
 rum ut pretioso tegumento nuditatem, foeditatemque
 nostram obtegamus. His ergo lenociniis Mundus
 cor ad se pellicere conatur, in eamque rem montes
 pollicetur aureos, præstat autem, præter verborum
 folles, & futiles ventos, omnino nihil. Quam enim-
 verò servare legem, fidemve potest, qui utraque caret?
 multum dederit, si cui famam vulgi inanem gloriolæ
 auram afflaverit ; quam mox vix bene haustam aliò
 reflet : nam quoties cum principum, non modò vul-
 gi, gratiam aucupatus tibi vi debere, eripitur illa mox
 levissimâ offensione, destituitque vix labris tacta ad-
 huc inhiantem ?

Iterum huc opem , huc supetias, ô Cœlum ! No-
 vus hostis imminet stygius draco, quam antiqua, tam
 docta vafritie in hoc campo exercitatus, serpens verò
 ille dudum è cœlo, eoque dignitatis gradu, quem ani-
 mo præceperat, ad Inferos dejectus, (a) Diabolus,
 inquam, verus calumniator in tuam ditionem irrum-
 pere molitur, ut proruat, disturbetque omnia, circuit
 teterrimi leonis ritu, rictuque horrendus : ut suo illo
 terrifico rugitu miserum cor si non quasset, saltem

suc-

(a) Is. 14.

fuccuriat. Aspidem cogito, veneno guttur tumet, dens in destinatum vulnus exercitur, præsentissimum virus jam jamque emicat, certa animæ mors est. Cogito basiliscum: hic uti serpentum rex, ita cæteris nocentior, vel solis oculis perniciem inspirat, furtim fallaci sibilo aures incantat, simul pestem in cor insinuat blandulè, tum verò intromissus humorem omnem exsiccans perimit. Crocodilum dicere mavis? habes juratum non cœlestis aulæ magis, quam nostræ salutis hostem, quippe lachrymas humanas effingit, nostros affectus ementitur, ut nequius fallat: neque ita Proteus se in omnem formam induit: ut iste succenturiatus Mundi assecla, in omnem partem, artemque se convertit: neque verò huic bellatori idem, aut armorum semper, aut bellorum genus jam prosperis, jam adversis rebus pro telo utitur: neque cessationis, vel otii tempus, locumve relinquit ullum, suppetias huc igitur boni cœlites, suppetias: in hoc pulvere Antonii, Hilariones, reliquique ascetæ, fortissimi athletæ trepidant, sudant, pallent, quos, scilicet quantæ hujus adversarii sint vires, non latet. Cordis arcula cœlestibus divitiis referta est? elatione, ac præsumptione animi arcam effringit, gazas surripit: vacuum est cor ab virtutum opibus, divinarumque gratiarum ornamentis? desperatione turpe negotium perficere aggreditur, in eam verò partem semper machinas admovet, quam viderit esse cæteris infirmiore, ibique arietem applicat, & murum quatit, homine interim aut minus attento, aut certè nequaquam repugnante. Siles adhuc DEus exercituum, & necdum subsidiarios spiritus, eorumque ducem invictissimum Michaëlem submittis, qui huic se pesti rursus opponat, fundat, fuget victam, vinctamque in retrusos inferorum carceres compingat, atque ita

concludat : ut nullus evadendi unquam pateat aditus.

Heu miserum me ! debellatis exteris hostibus, domi hostis furit, Caro etiam-num rebellat & pulcherrimarum, quas contra generosissimos reportavit, victoriarum successu insolens, bellicas concupiscentiæ faces jactat, hic ignes sunt Achaicis formidabiliores : aquam : aquam exclamo, deplue è cœlo totas nubes tuarum gratiarum, ô unicum columen cordis mei, DEUS meus, divinis imbribus extingue ignea ab tartareis carbonibus tela, (a) quibus impudens iste Vulcani nepos, infandus Veneris pufio fædè armatus attingere audet cor istud, quod tu tibi ipsi palatium, arcem, templum esse voluisti.

M E D I T A T I O.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras, &c.

1. **P**unctum. Considerabo magnitudinem cordis mei, cui nihil par sit, quod neque Cœlorum vastitas, neque terrarum ambitus, Angeli hominesvè impleant, non opes, deliciæve fatient, sed ille solus, qui condidit, explere, ac beare potest.

2. **P**unctum. Colligam cordis mei nobilitatem, ac præstantiam, quod res creatas omnes contemptui habeat, neque aliter utatur, quàm suppedaneo, aut gradibus quibusdam, ex quorum calcatu ad DEUM ipsum evadat. Ita ex odore ac venustate florum ad suavitudinem, pulchritudinemque conditoris assurgit, ex solis luce, ad lucem increatam conscendit, ex mundi molitione, divini amoris dimanationem in res cæteras, & quamdam velut affluentiam, deprehendit.

(a) Ephes. 6e.

3. **P**un-

3. *Punctum.* Expendam ulterius quantam esse oporteat humani cordis speciem, cujus amore res omnes ita ardeant: vehementer ut exoptent sibi in ipsius penetrali locum esse aliquem; ac mundus quidem honorum, opum, gemmarum lenocinio blanditur: eademque fraude caro objectis illecebris, ac voluptatibus, conviviis, epulis, commestationibus, ludis, tripudiis, cantans, incantansque demulcet; Dæmon vi sibi agendum ratus tentationum potius machinis, panicisque terroribus viam facere nititur, conspirant autem hi tres hostes inter sese, & quo vehementius trahant, quinque sensuum conscelerata prodicione per cuniculos deditioem pertentant, oculis objicitur quidquid uspiam aspectu pulchrum, & jucundum, sive florum amœnitates velis, sive malis Adamantum, reliquorumque lapidum marinos soles; auribus oblundunt musica carmina Syrenum, periculosi simul, simul lascivi cantus: in nares plenis plaustris invehuntur odoramenta, & suffitus: Ad palatum culinæ sudant, cupediæ instruuntur magnis lancibus, vina è cellis afferuntur priscis candida Consulibus, Massica, Cæcuba, Falerna: aliis quoque sensibus sua etiam per artem adlaborantur oblectamenta.

4. *Punctum.* JESUS contra operosè, unaque Angelus tutelaris malè obsessam cordis arcem tutantur, ille singularibus divinæ suæ gratiæ auxiliis succurrit: hinc effusâ densas inter tenebras luce, quid fugiendum, quid faciendum sit, docet, erectas machinas disturbat, impetus Dæmonis retundit, aperit Mundi insidias, carnis fæditatem detegit.

Colloquium Fiet hac precatio. O suavissime JESU, cordis mei amor, defende sanctuarium, quod tute tibi consecrasti, nec permitte, ut in templi hujus parietibus abominanda rerum creatarum simulacra conspiciantur

spiciantur: (a) arcem tuam undique ab hostibus circumseptam, timoris tui vecte obsera, amoris flammis tuere; ac tu quidem deprehendis nullo negotio, quàm fallacia sint, quæ mundus objicit: sed miserum cor neque retia, neque virus detegit, nec cavet; fer igitur obsecro, Domine Sabaoth, suppetias laboranti, bellicâsque è Cœlo vires suffice.

Pater.

Amantissimus JESUS Cordis fores pulsat,

Expositio.

1. **Q**uoties cordis tui arcem, ut intret, expugnare suis armis, id est, machinis amoris JESUS tentavit? nimirum ut Angelis paradysus, ipsi Cœlum esses, si forsan aperires; O Cor ferreum! ô adamantinum! etiamnum cum foribus luctatur Deus, necdum evincit.

2. Quantus verò iste amantis numinis favor? DEUS, ille DEUS obsidet, perlustrat, circumspicit tempus aditumque omnem, quo sibi apud te esse quieto liceat: restitas; ad istam Deine bonitatem dicam, an pervicaciam tuam, Angelica mentes obstupent, & tu nihil commoveris?

3. O ingratum Cor! ô perfidium! cui verò te dedes, si tam dulci, tamque patienti amatori pertinaciter diutius obfistis? si quàm constanter insequitur, tam obstinatè fugis?

Præambulum ad Meditationem:

O Pulchrarum longè pulcherrima animula, expergiscere: nam quis te lethæus sopor opprimit? tuus ille Jesulus puræ putæ Cœlorum delitiæ ostium pulsat: aurei cincinni capitis madent, imò diffluunt
guttis

(a) *Ezech. 3.*